

نامه سرگشاده عده ای از کارگران خودرو سازی

و فعالان کارگری به کارگران نیشکر هفت تپه

(امضاهای جدید)

بیست هفتم تیر هشتاد و هفت

کمیته هماهنگی (منطقه تهران)

همکاران، کارگران مبارز نیشکر هفت تپه! همزنجیران!

با سلام و درود بر شما، پیش از هر چیز لازم می دانیم که همبستگی و پشتیبانی خود را از مبارزات شما اعلام کنیم. ما در کنار شما هستیم و مبارزه شما را مبارزه خودمان می دانیم. کاری که فعلاً و در حال حاضر از دست ما برمی آید این است که برای شما کمک مالی جمع کنیم. لطفاً یک شماره حساب بانکی اعلام کنید.

اما، دوستان، آنچه باعث شده این نامه را به شما بنویسیم مسئله مهم تری است که لازم دیدیم آنرا با شما مطرح کنیم. راستش این است که ما در حرکت و مبارزه شما نوعی تناقض می بینیم. از یک طرف اعتصاب و راه پیمایی می کنید، مقابل فرمانداری تجمع می کنید و شعارهای خود را با صدای بلند و رسا فریاد می کشید. همراه خانواده هایتان از کوچک و بزرگ جاده ها را می بندید. و به این وسیله نشان می دهید که قدرت این را دارید که سرمایه و عوامل سرکوبگرش را زمین گیر کنید و به زانو در آورید. اما از طرف دیگر سندیکا می سازید. دوستان، در دنیای امروز سندیکا تشکیلی است که نه تنها توان رهبری هیچ کدام از این کارهای شما را ندارد بلکه برای جلوگیری از مبارزه کارگران با سرمایه دار ساخته شده است. در دنیای امروز، سندیکا تشکل سازش کارگرو سرمایه دار با وساطت دولت است. در دنیای امروز سندیکا تشکیلی است برای چانه زدن بی حاصل کارگرا با کارفرما برای شنردن غز قیمت نیروی کار. سندیکابه کار هیچ کدام از کارهایی که شما در این مدت انجام داده اید، نمی آید.

علاوه بر این، به نظر ما مشکل شما و بطور کلی مشکل تمام کارگرانی که وضعیت شما را دارند با گرفتن چند ماه حقوق معوقه و برکناری مدیر عامل و مدیر حراست و مطالباتی نظیر اینها حل نمی شود. تحقق این مطالبات لازم است و باید برای آنها حتماً مبارزه کرد. اما دوستان، مشکل اصلی و اساسی شما تعطیل کارخانه و بیکار شدن است. جلوگیری از تعطیل کارخانه و بیکاری ناشی از آن هم در شرایط موجود فقط یک راه دارد و آن تصرف کارخانه و اداره آن توسط کارگران است. چنین کاری اساساً از سندیکا بر نمی آید. گروه خون سندیکا به این کارها نمی خورد. لازمه تصرف کارخانه و اداره موفقیت آمیز آن توسط کارگران این است که همه کارگران کارخانه در این کار واقعاً شرکت نمایند و برای این کار به یک تن واحد تبدیل شوند. سندیکا نه تنها نمی تواند کارگران را برای اداره کارخانه به یک تن واحد تبدیل کند بلکه، برعکس، آنها را از قدرت خود محروم می کند. زیرا ساختار سندیکا طوری است که هیئت مدیره آن در غیاب توده کارگران تصمیم می گیرد و همین فقدان توده کارگران در تصمیم گیری، زمینه را برای سازش هیئت مدیره با کارفرما آماده می کند.

دوستان! همکاران مبارز کارگران نیشکر هفت تپه!

شما برای مبارزه خود و بخصوص اگر بخواهید اداره کارخانه را خود بدست بگیرید، به تشکلی احتیاج دارید که تمام کارگران را در تصمیم گیری شرکت دهد، تشکلی که همه کارگران در آن هم تصمیم بگیرند و هم این تصمیم را اجرا کنند، تشکلی که در آن کارگران هر وقت خواستند بتوانند اعضای برگزیده خود را عزل کنند و کسان دیگر را بجای آنها انتخاب نمایند. این تشکل همان شورای کارگری است. شما به شورای کارگری نیاز دارید و سندیکا دردی از دردهای شما را درمان نمی کند. ما این را بر اساس تجربه همزنجیرانمان در کشورهای آمریکای لاتین مثل آرژانتین و مکزیک بیان می کنیم. این کارگران وضعیتی شبیه شما داشتند و کارخانه شان در حال تعطیل شدن بود. اما آنان با شهادت اقدام به تشکیل شورا کردند و کارخانه را به تصرف خود درآوردند و این گونه از تعطیل شدن آن جلوگیری کردند. همچنین، همین چند وقت پیش کارگران یک کارخانه دوچرخه سازی در آلمان برای جلوگیری از تعطیل کارخانه شورا تشکیل دادند و کارخانه را بصورت شورایی اداره کردند.

ما قبول داریم که این کار بسیار سختی است و باید برای آن مرارتهای زیادی بکشیم و هزینه های بسیاری بدهیم. اما، دوستان کارگر، مگر ما همین الان سختی نمی کشیم و هزینه نمی دهیم؟ چه سختی و چه هزینه ای بالاتر از اینکه چهار ماه چهار ماه دستمزد نگیریم و گرسنگی بکشیم؟ کدام توهین و بی حقوقی بالا تر از اینکه خودمان و خانواده هایمان مرتب مورد ضرب و شتم و شکنجه و زندان قرار بگیریم؟ پس، حالا که داریم سختی و خفت می کشیم بیائیم این سختی و خفت را در راهی بکشیم که لااقل کورسویی از پیروزی بر دشمن در آن وجود دارد. سندیکا نه تنها حتا کورسوی پیروزی را به کارگران نشان نمی دهد، بلکه مبارزه آنان را به دار سرمایه حلق آویز می کند.

ممکن است بگویید که اگر سندیکا تشکل سازش کارگر و سرمایه دار است، پس چرا خود دولت سرمایه داری از تشکیل آن جلوگیری می کند؟ دوستان، واقعیت این است که دولت سرمایه داری نه تنها از تشکیل سندیکا بلکه در بسیاری از جاها از تشکیل همان شورای اسلامی کار و انجمن صنفی نیز که در قانون کار آمده جلوگیری می کند. پس، جلوگیری دولت از تشکیل سندیکا هیچ حقانیتی به این تشکل نمی دهد. سرمایه داری ایران آنقدر ضدکارگراست که حتی قانون کار خودش را هم نمی خواهد اجرا کند. به مرگ می گیرد که کارگران را به تب راضی کند. از هرگونه تشکلی جلوگیری می کند تا ما را به شورای اسلامی کار، انجمن صنفی و سندیکا راضی نماید. همانگونه که جلوگیری از تشکیل شورای اسلامی کار (برای مثال در خودروسازی ها) باعث نمی شود که ما به دنبال اینگونه تشکل های فرمایشی برویم، ممانعت از تشکیل سندیکا هم نباید باعث شود که بگوییم پس تشکیل سندیکا به نفع کارگر است. نیازهای مبارزه با سرمایه داری است که نشان می دهد چه تشکلی به نفع کارگران و چه تشکلی به زیان آنان است.

در پایان ما یکبار دیگر همبستگی خود را با شما اعلام می داریم و برای مبارزه شما با سرمایه داری آرزوی موفقیت می کنیم.

عزمتان جزم ، اراده هایتان استوار ، راهتان پر رهرو باد .

دستان شما را به گرمی می فشاریم و رویتان را می بوسیم.

تیرماه ۱۳۸۷

آرمان نقشمند(دانشجو)- امیرسامانی(کارگرتاسیسات)- بابک داوریان (کارگر خودروسازی)- بهروز نقشمند(کارگر پروژه ای)- بیژن امیری(کارگر خودروسازی)- جمال(کارگرمیدان تره بار)- خالد(کارگر)- رستم شیشه چی(شمع ساز)- رسول فلاحیان(کارگر خودروسازی)- روزبه امیری(کارگرنجار،دانشجو)- سالار درودیان(کارگر خودروسازی)- ساناز مرادی (کارگر خانه دار)- سلمان(کارگر کارخانه سیمان)-عباس صادقی(کارگر خودروسازی)- فرهاد امیری(کارگرنقاش)فریدون (کارگرمیدان تره بار)- محسن حکیمی(مترجم)- محمد رحمانی (کارگر خودروسازی)- محمدزمان زاده (کارگر خودروسازی)- مرتضی جاری(کارگر خودروسازی)- مسیح مسیحا(کارگر خودروسازی)- منوچهر(راننده)- منیرالسادات موسوی (کارگر بیمارستان)- منیژه گزرائی(ویراستار)- نیماکشاورز(کارگر خودروسازی)- یعقوب مرادی (کارگر صنایع فلزی)

عبدالرسول رحمان پور(کارگر خودروسازی)- داریوش رفیعی(کارگر خودروسازی)- کیانوش بیات(کارگر خودروسازی) - ابراهیم فرج زاده(کارگر خودروسازی)- جعفر ناصریان(کارگر خودروسازی)- یونس مرادیان(کارگرتراکتورسازی)- مجتبی پوینده(کارگر صنایع کامپیوترسازی)- یوسف دانش(کارگر چاپ)- امید زارعیان(کارگر خدمات عمومی)- محسن اسکندری(کارمند قوه قضائیه)- ناصرپایدار(معلم)- مظفرفلاحی(کارگرمثال درسوئد)-فریده ثابتی(کارگربخش تکنولوژی اطلاعات/آرشیو اینترنتی)- جمشید کارگر(پروسس اپراتور)